

Agga nüüd tahhan minna enneste linna suggo räfsida ja selle järel meie wannemate suggo. Minno wannema juttudest tean minna selgeste mis hirmastest Piisop neid waewanud, kuid a nemimad viimaks ärrasäinud, nende teefäämisest ja asjutamisest meie maal. Ja meie armolise linna walltususe polest, sain minna üht firja nähha kus Salzburgi rahva sissetullemine ja jässle emale minne mine Langensaltsa linnast ülesfirjutud olli. Minna ollen seit möunud tükid wäljalirjutanud. Röömoga näggin minna seit firjast, mis truiste meie eesti wannemad siin linnas, ommaist ussust linnipiddasid, ja et sellepärast siin teik ni armolised wacste ärrapöggenenud ussowendade wasto ollid. Need pääwad said biete lui pühhad ehl piddud petud. Lahkfesti wöeti neid wasto ja peti armastate ülles.

Mitto pääwa enne sai funninglillust kommissarist nende tullenine ette võsdud ja nende üleswötmise ja eddas toimetamine rahha pärast tellitud. Meie linna rahwas ei wötnud kül mitte rahha; agga ollid siiski walmis tellimist möda tegema, ja piddasid sedda möda linna wannematega wööraste wastowötmise pärast isseärranis normi.

Ni pea fui tulliaid piddi nähtama, piddi ühhe firriko-kessaga linnale teadust antama ja funninglik komissar ja linnawannemad piddid nende wasto minnema ja fui neid sanud terretand, neid linna-waestekosilaaste ja nende foolmeistriidega ühhed lausdes sisse toma. Lausdud piddi sama: „So sanna meise

finnita” j. t. f. „Reik kallis hinge önnistus” j. t. f. „Kui Jummal siin ei fanna hoolt” j. t. f. „So peale Issand ladan ma” j. t. f.

Nende ja teiste lausudega piddi senni fui allewisje tuldamata, agga seal piddi ka veel linna wallitus firriko ja koli öppetajad, suure kooli öppiad ja linna foddanikkud neid wastowötmä ja piddid siis teik firriko kessad hüürdma. Siis piddiwad ennast arro järel riddastilko ja poaris tullema seadma ja laulma: „Ei lahku minna finnust” j. t. f. „Meil tulseb abbi Jummalost” j. t. f. „So sanna lana seggane Meil helde Jummal olnud j. t. f.

Seddamisi piddiwad teik Poniatowsi firriko minnema, wöörad lautsli ette ja ümber seatama, ja omalt lauldamata: „O pühha waim nüüd tulle ja,” selle järel piddi öppetaja üht trööstimise ja terretamise jutlust piddama ja Taweti laulo 6, 4. alluseks wötmä ja selle lauloga „Oh Jesus meie jure jü,” jummalatenistus löpetama, ja firrilust wälsja ja ni laugele fui Raathone ette mindama selle lauloga: „Mo hing oh röömsasi fida.” Ja seal piddi ausik linna wallitus wöörastele kordid juhhatama.

Ja täieste nenda fui nou olli petut, on se fa sündinud. Wöörad ussowennad on fedalööni ja lauloga firriko-widud, armja jutusega rõõmustud, ja fui firrilust wälsja tulnud on linna foddanikkud neid ni röömsaste wastowötnud omma maiadesse, ja lahkesti neid üllespiddanud. Ja neid kodd-